

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

21. prosinca 2021.*

„Žalba – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Oporavak i sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SFM) – Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) – Sanacijski postupak koji se primjenjuje u slučaju propasti ili vjerojatne propasti subjekta – Donošenje sanacijskog programa za društvo Banco Popular Español S. A. – Instrument prodaje poslovanja – Otpis i konverzija instrumenata kapitala – Uredba (EU) br. 806/2014 – Članak 20. – Pojam ‚konačno vrednovanje‘ – Posljedice – Odbijanje provedbe odnosno neprovedba *ex post* konačnog vrednovanja – Pravna sredstva – Tužba za poništenje”

U predmetu C-874/19 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 28. studenoga 2019.,

Aeris Invest Sàrl, sa sjedištem u Luxembourg (Luksemburg), koji su u početku zastupali R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco, *abogados*, a zatim Vallina Hoset, E. Galán Burgos i M. Varela Suárez, *abogados*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), koji zastupaju J. King, L. Pogarcic Mataija i E. Muratori, u svojstvu agenata, uz asistenciju F. Louisa i G. Bartheta, *avocats*, i H.-G. Kamanna i L. Hessea, *Rechtsanwälte*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: A. Prechal, predsjednica drugog vijeća, u svojstvu predsjednika trećeg vijeća, J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi i N. Wahl (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: M. Krausenböck, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 15. travnja 2021.,

* Jezik postupka: francuski

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 8. srpnja 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom društvo Aeris Invest Sàrl zahtijeva ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 10. listopada 2019., Aeris Invest/SRB (T-599/18, neobjavljeno, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2019:740), kojim je taj sud odbacio kao nedopuštenu njegovu tužbu za poništenje navodnog odbijanja Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) da provede *ex post* konačno vrednovanje društva Banco Popular Español S. A. (u daljnjem tekstu: Banco Popular), koje mu je bilo priopćeno dopisom od 14. rujna 2018.

Pravni okvir

- 2 U skladu s uvodnom izjavom 64. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.):

„Važno je priznati gubitke čim subjekt propadne. Vrednovanje imovine i obveza subjekata koji propadaju trebalo bi biti zasnovano na poštenim, opreznim i realističnim pretpostavkama u trenutku primjene sanacijskih instrumenata. Na vrijednost obveza ipak ne bi trebalo utjecati vrednovanje financijskog stanja subjekta. Zbog žurnosti bi [SRB-u] trebalo omogućiti brzo vrednovanje imovine i obveza subjekta koji propada. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i trebalo bi se primjenjivati do provođenja neovisnog vrednovanja.”

- 3 Uredba br. 806/2014 sadržava članak 20., naslovljen „Vrednovanje u svrhu sanacije”, u skladu s kojim:

„1. Prije odluke o provedbi sanacijske mjere ili izvršavanju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala, [SRB] omogućuje da pravično, oprezno i realistično vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2. provede osoba koja je neovisna u odnosu na bilo koje tijelo javne vlasti, uključujući [SRB] i nacionalna sanacijska tijela te na dotični subjekt.

2. Sukladno stavku 15. ako je udovoljeno zahtjevima utvrđenima u stavku 1. te stavcima od 4. do 9., vrednovanje se smatra konačnim.

3. Ako nije moguće neovisno vrednovanje u skladu sa stavkom 1., [SRB] može provesti privremeno vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2., u skladu sa stavkom 10. ovog članka.

4. Cilj vrednovanja procjena je vrijednosti imovine i obveza subjekta iz članka 2. koji zadovoljava uvjete za sanaciju iz članaka 16. i 18.

5. Svrhe vrednovanja su sljedeće:

- (a) pružanje informacija radi utvrđivanja jesu li zadovoljeni uvjeti za sanaciju ili uvjeti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala;
- (b) ako su zadovoljeni uvjeti za sanaciju, pružanje informacija radi donošenja odluke o odgovarajućoj sanacijskoj mjeri koju je potrebno poduzeti u pogledu subjekta iz članka 2.;
- (c) kada se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju relevantnog instrumenata kapitala, pružanje informacija za donošenje odluke o mjeri u kojoj se poduzima poništavanje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te mjera u kojoj se otpisuju i konvertiraju relevantni instrumenti kapitala;

[...]

- (g) u svim slučajevima, da se njime osigura priznavanje svih gubitaka nad imovinom subjekta iz članka 2. u trenutku kada se primjenjuju sanacijski instrumenti ili izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala.

6. Ne dovodeći u pitanje okvir [Europske u]nije za državne potpore, vrednovanje se po potrebi temelji na opreznim pretpostavkama, uključujući one o stopama neispunjenja obveze i ozbiljnosti gubitaka. Vrednovanjem se ne pretpostavlja moguće buduće pružanje bilo koje izvanredne javne financijske potpore ili bilo koja hitna likvidnosna pomoć središnje banke ili bilo koja likvidnosna pomoć središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta subjektu iz članka 2. od onog trenutka kada se poduzmu sanacijske mjere ili se izvrši ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala. [...]

[...]

7. Vrednovanje se dopunjuje sljedećim informacijama kao što se pojavljuju u računovodstvenim knjigama i evidencijama subjekta iz članka 2.:

- (a) ažuriranom bilancom i izvješćem o financijskom položaju subjekta iz članka 2.;
- (b) analizom i procjenom računovodstvene vrijednosti imovine;
- (c) popisom nepodmirenih bilančnih i izvanbilančnih obveza prikazanih u knjigama i evidencijama subjekta iz članka 2., s pokazateljem odgovarajućih kredita i redosljeda potraživanja iz članka 17.

[...]

9. U vrednovanju se navodi potpodjela vjerovnika u redove u skladu s prioritetima potraživanja iz članka 17. i procjena postupanja koje bi svaki red dioničara i vjerovnika očekivao da se subjekt iz članka 2. likvidira redovnim postupkom u slučaju insolventnosti. Ta procjena ne utječe na primjenu načela prema kojem niti jedan vjerovnik ne smije biti u slabijem položaju, a koje je navedeno u članku 15. stavku 1. točki (g).

10. Ako zbog žurnih okolnosti pojedinog slučaja nije moguće ispuniti zahtjeve iz stavaka 7. i 9. ili ako se primjenjuje stavak 3., provodi se privremeno vrednovanje. Pri provedbi privremenog

vrednovanja potrebno je pridržavati se zahtjeva iz članka 4. i, u mjeri u kojoj je to razumno praktično u okolnostima, zahtjeva iz stavaka 1., 7. i 9. Privremeno vrednovanje iz prvog podstavka uključuje zaštitu od dodatnih gubitaka, uz primjereno opravdanje.

11. Vrednovanje kojim se ne ispunjavaju svi zahtjevi utvrđeni u stavku 1. i stavicima od 4. do 9. smatra se privremenim dok neovisna osoba kako je navedena u stavku 1. ne provede vrednovanje koje je u potpunosti sukladno sa svim zahtjevima utvrđenima u tim stavicima. To se *ex post* konačno vrednovanje provodi čim je to moguće. Može se provesti ili odvojeno od vrednovanja iz stavaka 16., 17. i 18. ili istodobno s njim i može ga provesti ista neovisna osoba kao i to vrednovanje, ali se od njega mora razlikovati.

Svrhe *ex post* konačnog vrednovanja su sljedeće:

- (a) osigurati da su svi gubitci nad imovinom subjekta iz članka 2. priznati u računovodstvenim knjigama tog subjekta;
- (b) dati informacije za odluku o [povratu otpisanih] potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 12. ovog članka.

12. U slučaju da je procjena neto vrijednosti imovine subjekta iz članka 2. izvršena *ex post* konačnim vrednovanjem veća od procjene neto vrijednosti imovine tog subjekta izvršene privremenim vrednovanjem, [SRB] može zatražiti od nacionalnog sanacijskog tijela da učini sljedeće:

- (a) izvrši svoju ovlast kako bi se povećala vrijednost potraživanja vjerovnika ili vlasnika [relevantnih] instrumenata kapitala koja su otpisana u okviru *bail-in* instrumenta;
- (b) uputi prijelaznu instituciju ili subjekt upravljanja imovinom da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava ili obveza instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u pogledu vlasničkih instrumenata vlasnicima tih vlasničkih instrumenata.

13. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., privremeno vrednovanje provedeno u skladu sa stavicima 10. i 11. valjana je osnova na temelju koje [SRB] odlučuje o sanacijskim mjerama, uključujući nalaganje nacionalnim sanacijskim tijelima da preuzmu kontrolu nad institucijom koja propada, ili o izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala.

14. [SRB] uspostavlja i održava mehanizme kojima osigurava da se procjena primjene *bail-in* instrumenata u skladu s člankom 27. i vrednovanje iz stavaka od 1. do 15. ovog članka temelje na informacijama o imovini i obvezama institucije u postupku sanacije, koje su u najvećoj mogućoj razumnoj mjeri ažurirane i cjelovite.

15. Vrednovanje je sastavni dio odluke o primjeni sanacijskog instrumenta ili izvršavanju sanacijske ovlasti ili odluke o izvršavanju ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala. Samo vrednovanje ne podliježe odvojenom pravu na žalbu nego može biti predmetom žalbe zajedno s odlukom [SRB-a].

16. Da bi se procijenilo bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je nad institucijom u sanaciji proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti, [SRB] osigurava da vrednovanje provodi neovisna osoba iz stavka 1. što je prije moguće nakon primjene sanacijske mjere ili mjera. To vrednovanje razlikuje se od vrednovanja provedenog na temelju stavaka od 1. do 15.

17. Vrednovanjem iz stavka 16. utvrđuje se sljedeće:

- (a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima ili relevantnim sustavima osiguranja depozita da je nad institucijom u sanaciji, u odnosu na koju je izvršena sanacijska mjera ili više njih, proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka o sanaciji;
- (b) stvarno postupanje s dioničarima i vjerovnicima pri sanaciji institucije u sanaciji; te
- (c) postojanje razlike između postupanja iz točke (a) ovog stavka i postupanja iz točke (b) ovog stavka.

[...]

Okolnosti spora

- 4 Okolnosti spora iznesene su u točkama 1. do 23. pobijanog rješenja i mogu se, za potrebe ovog postupka, sažeti na sljedeći način.
- 5 Žalitelj, društvo Aeris Invest, bio je dioničar društva Banco Popular kad je za potonje društvo na temelju Uredbe br. 806/2014 donesen sanacijski program.
- 6 Za potrebe donošenja odluke o sanaciji provedeno je vrednovanje društva Banco Popular na temelju članka 20. Uredbe br. 806/2014. U tu su svrhu najprije bila sastavljena dva izvješća.
- 7 Prvo izvješće (u daljnjem tekstu: prvo izvješće o vrednovanju) od 5. lipnja 2017. izradio je SRB na temelju članka 20. stavka 5. točke (a) te uredbe s ciljem pružanja informacija kako bi se moglo utvrditi jesu li zadovoljeni uvjeti za pokretanje sanacijskog postupka.
- 8 Drugo izvješće (u daljnjem tekstu: drugo izvješće o vrednovanju) od 6. lipnja 2017. sastavio je neovisni stručnjak u skladu s člankom 20. stavkom 10. Uredbe br. 806/2014. Svrha tog vrednovanja bila je procijeniti vrijednost imovine i obveza društva Banco Popular, dati procjenu načina na koji bi se s dioničarima i vjerovnicima postupalo da je nad društvom Banco Popular bio proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti i pružiti informacije koje omogućuju donošenje odluke o dionicama i vlasničkim instrumentima koje treba prenijeti i na temelju kojih SRB može utvrditi što su komercijalni uvjeti za potrebe instrumenta prodaje poslovanja.
- 9 SRB je 7. lipnja 2017. donio Odluku SRB/EES/2017/08 o sanacijskom programu za društvo Banco Popular (u daljnjem tekstu: odluka o sanaciji). Istog je dana Europska komisija donijela Odluku (EU) 2017/1246 o potvrđivanju sanacijskog programa za društvo Banco Popular Español S. A. (SL 2017., L 178, str. 15.). Tog istog dana Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fond za uredno restrukturiranje bankovnih institucija, u daljnjem tekstu: FROB) donio je mjere potrebne za provedbu odluke o sanaciji.
- 10 U skladu s člankom 5. stavkom 1. odluke o sanaciji:

„Sanacijski instrument koji se primjenjuje na društvo Banco Popular sastoji se od prodaje poslovanja u skladu s člankom 24. Uredbe br. 806/2014 prijenosom dionica na stjecatelja. Otpis i konverzija instrumenata kapitala izvršit će se neposredno prije primjene instrumenta prodaje poslovanja.”

- 11 Članak 6. odluke o sanaciji, koji se odnosi na otpis instrumenata kapitala i na instrument prodaje poslovanja, sadržava stavak 1. u skladu s kojim SRB u biti odlučuje:
- (a) otpisati nominalni iznos temeljnog kapitala društva Banco Popular u iznosu od 2 098 429 046 eura, što će dovesti do poništenja svih dionica tog društva;
 - (b) konvertirati cjelokupnu glavnica instrumenata dodatnog osnovnog kapitala koje je izdalo društvo Banco Popular i koji su bili u optjecaju na datum donošenja odluke o sanaciji u nove dionice koje izdaje društvo Banco Popular nazvane „nove dionice I”;
 - (c) svesti na nulu nominalnu vrijednost „novih dionica I” što [će dovesti] do poništenja svih „novih dionica I”;
 - (d) konvertirati cjelokupnu glavnica instrumenata dopunskog kapitala koje je izdalo društvo Banco Popular i koji su bili u optjecaju na datum donošenja odluke o sanaciji u nove dionice koje izdaje društvo Banco Popular, „nove dionice II”.
- 12 U skladu s člankom 6. stavkom 3. odluke o sanaciji, te mjere otpisa i konverzije temeljile su se na drugom izvješću o vrednovanju, koje je potvrđeno rezultatima transparentnog i otvorenog postupka prodaje koji je proveo FROB.
- 13 SRB je, u članku 6. stavku 5., također odredio da će se „nove dionice II” prenijeti na društvo Banco Santander S. A., oslobođene bilo kojeg prava ili povlastice trećih uz plaćanje kupovne cijene od jednog eura, uz što je naveo da je stjecatelj već bio pristao na prijenos.
- 14 Žalitelj je 18. rujna 2017. Općem sudu podnio tužbu, upisanu pod brojem T-628/17, za poništenje odluke o sanaciji i Odluke 2017/1246.
- 15 Dana 4. svibnja 2018. žalitelj je SRB-u podnio zahtjev za pristup dokumentima na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.) u vezi s drugim izvješćem o konačnom vrednovanju (u daljnjem tekstu: *ex post* konačno vrednovanje), predviđenim člankom 20. stavkom 11. Uredbe br. 806/2014, i konačnim izvješćem o vrednovanju neovisnog stručnjaka, predviđenim člankom 20. stavcima 16. i 17. potonje uredbe, čija je svrha utvrditi bi li se s dioničarima i vjerovnicima na koje utječe odluka o sanaciji društva Banco Popular bolje postupalo da je nad institucijom proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti (u daljnjem tekstu: treće izvješće o vrednovanju).
- 16 SRB je 14. lipnja 2018. primio treće izvješće o vrednovanju.
- 17 Dana 19. lipnja 2018. SRB je u odgovoru na zahtjev naveden u točki 15. ove presude naveo, s jedne strane, da je primio treće izvješće o vrednovanju i da će verzija tog izvješća koja nije povjerljiva biti pripremljena prije njegove objave i, s druge strane, da ne posjeduje *ex post* konačno vrednovanje.
- 18 SRB je 30. srpnja 2018., u okviru postupka u predmetu T-628/17, u odgovoru na mjeru upravljanja postupkom naveo da neće izraditi *ex post* verziju prvog izvješća o vrednovanju i da nakon drugog izvješća o vrednovanju neće uslijediti *ex post* konačno vrednovanje, pojašnjivši pritom razloge za to.

- 19 U tom je pogledu SRB naveo da je „zbog posebnosti ovog slučaja, [došao] do zaključka da *ex post* [konačno] vrednovanje ne bi služilo nikakvoj praktičnoj svrsi u okviru članka 20. stavka 11. Uredbe br. 806/2014 niti bi dovelo do donošenja odluke o nadoknadi iz članka 20. stavka 12. Uredbe br. 806/2014”. Istaknuo je da se *ex post* konačno vrednovanje ne može zahtijevati ako se njime ne mogu postići njegove svrhe te je objasnio zašto je to tako u ovom predmetu. Opći sud je 2. kolovoza 2018. taj odgovor dostavio žalitelju.
- 20 Istog je dana SRB poslao dopis neovisnom stručnjaku, koji je glasio kako slijedi:
- „Nakon pažljivog ispitivanja pravnog okvira, SRB smatra, s obzirom na okolnosti sanacije društva Banco Popular, da nije potrebno pripremiti *ex post* konačno vrednovanje iz članka 20. stavka 11. Uredbe br. 806/2014, osobito s obzirom na to da provođenje takvog vrednovanja ne može utjecati na prodaju društva Banco Popular društvu Banco Santander, koja je odredila tržišnu cijenu društva Banco Popular kao subjekta u okviru otvorenog, poštenog i transparentnog postupka.”
- 21 Žalitelj je sljedećeg dana na temelju članka 265. UFEU-a od SRB-a zatražio da osigura da *ex post* konačno vrednovanje društva Banco Popular, predviđeno člankom 20. stavkom 11. Uredbe br. 806/2014, provede neovisna osoba.
- 22 Dana 7. kolovoza 2018. SRB je objavio objavu o „[o]bavijesti [...] od 2. kolovoza 2018. koja se odnosi na njegovu preliminarnu odluku o tome treba li isplatiti odštetu dioničarima i vjerovnicima u odnosu na koje su poduzete mjere sanacije povezane s društvom Banco Popular [...] i o pokretanju postupka za ostvarenje prava na saslušanje (SRB/EES/2018/132)” (SL 2018., C 277 I, str. 1.), pri čemu je toj obavijesti bilo priloženo treće izvješće o vrednovanju. U njemu je bilo navedeno sljedeće:
- „Iz [trećeg] izvješća o vrednovanju [...] proizlazi da nema razlike između stvarnog postupanja s pogođenim dioničarima i vjerovnicima i načina na koji bi se s njima bilo postupalo da je na datum sanacije nad institucijom bio otvoren redovni postupak u slučaju insolventnosti. S obzirom na to, ovom Obavijesti SRB donosi preliminarnu odluku da ne mora isplatiti odštetu pogođenim dioničarima i vjerovnicima [...]
- Kako bi SRB mogao donijeti svoju konačnu odluku o tome treba li isplatiti odštetu, ovom obavijesti SRB poziva pogođene dioničare i vjerovnike na iskaz interesa za ostvarenje prava na saslušanje u pogledu navedene preliminarne odluke SRB-a primjenom postupka savjetovanja. [...]

23 Žalitelj je 10. rujna 2018. SRB-u uputio zahtjev za pristup dokumentima na temelju Uredbe br. 1049/2001 u vezi s cjelokupnom komunikacijom između SRB-a i Komisije koja se odnosila na *ex post* konačno vrednovanje, osobito onom u kojoj je Komisiju obavijestio o svojoj odluci da ne provede to vrednovanje i, prema potrebi, onom u kojoj se tražila njezina suglasnost kao i u vezi s Komisijinim odgovorima, uz pojašnjenje, prema potrebi, je li takva suglasnost bila dana.

24 SRB je dopisom od 14. rujna 2018. (u daljnjem tekstu: sporni dopis) odgovorio na žaliteljev zahtjev iz točke 21. ove presude i naveo da ga želi obavijestiti da, s obzirom na posebnosti slučaja, odnosno upotrebu instrumenta prodaje poslovanja radi provedbe prijenosa dionica, smatra da *ex post* vrednovanje ne bi služilo nikakvoj praktičnoj svrsi u okviru članka 20. stavka 11. Uredbe br. 806/2014 niti bi dovelo do donošenja odluke o nadoknadi iz članka 20. stavka 12. te uredbe te

da se, stoga, *ex post* konačno vrednovanje neće provesti. SRB je podsjetio na to da je to mišljenje već bio izrazio u okviru postupka u predmetu T-628/17 i da je žalitelj, stoga, o tome već bio obaviješten.

- 25 Društvo Banco Santander je 28. rujna 2018., nakon pripajanja, postalo univerzalni sljednik društva Banco Popular. U tom je okviru FROB dao svoju suglasnost za prijenos novih dionica društva Banco Popular, nastalih konverzijom instrumenata dopunskog kapitala, na društvo Banco Santander.
- 26 SRB je 4. listopada 2018. odgovorio na zahtjev naveden u točki 23. ove presude kao i na zahtjev za pristup dokumentima od 16. kolovoza 2018. koji se odnosio na SRB-ove interne ili pripremne dokumente u vezi s *ex post* konačnim vrednovanjem i komunikaciju između SRB-a i neovisnog stručnjaka u vezi s tim vrednovanjem. S jedne strane, SRB je na temelju članka 4. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 1049/2001 odbio dati pristup internim dokumentima, komunikaciji između njega i Komisije i Komisijinim odgovorima u vezi s *ex post* konačnim vrednovanjem. S druge strane, dostavio mu je dopis koji je navedenom stručnjaku uputio 2. kolovoza 2018.

Postupak pred Općim sudom i pobijano rješenje

- 27 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 5. listopada 2018. žalitelj je pokrenuo postupak za poništenje spornog dopisa.
- 28 Pobijanim rješenjem Opći sud odbacio je tužbu kao nedopuštenu uz obrazloženje da sporni dopis nije akt koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a.
- 29 U tu je svrhu Opći sud najprije smatrao da, kako bi se utvrdilo je li sporni dopis takav akt s obzirom na to da, kao što to žalitelj tvrdi, sadržava SRB-ovu odluku o tome da se neće provesti *ex post* konačno vrednovanje društva Banco Popular, treba ispitati proizvodi li sama ta odluka obvezujuće pravne učinke koji bi mogli utjecati na žaliteljev pravni položaj.
- 30 Nakon što je iznio sadržaj članka 20. stavaka 11. i 12. Uredbe br. 806/2014, Opći sud je istaknuo da *ex post* konačno vrednovanje ima dvije svrhe.
- 31 Kad je riječ o prvoj svrsi iz članka 20. stavka 11. točke (a) Uredbe br. 806/2014 u skladu s kojom se nastoji osigurati da su svi gubitci nad imovinom subjekta iz članka 2. te uredbe priznati u računovodstvenim knjigama tog subjekta, Opći sud je naveo da su, u skladu s odlukom o sanaciji, slijedom izvršenja ovlasti otpisa i konverzije instrumenata kapitala društva Banco Popular sve dionice društva Banco Popular bile prenesene na društvo Banco Santander provedbom instrumenta prodaje poslovanja. Iz toga je zaključio da je na društvu Banco Santander da osigura da se prilikom konsolidacije imovine i obveza društva Banco Popular u računovodstvenim knjigama uzmu u obzir svi eventualni gubici.
- 32 Kad je riječ o drugoj svrsi iz članka 20. stavka 11. točke (b) Uredbe br. 806/2014, koja se sastoji od davanja informacija za odluku o povratu otpisanih potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, Opći je sud naglasio da tu odredbu treba tumačiti s obzirom na članak 20. stavak 12. te uredbe prema kojem, ako je nakon *ex post* konačnog vrednovanja procijenjena vrijednost imovine veća od one dobivene slijedom privremenog vrednovanja, SRB od nacionalnog sanacijskog tijela može zatražiti bilo da poveća vrijednost potraživanja vjerovnika

ili vlasnika relevantnih instrumenata kapitala koja su bila otpisana u okviru *bail-in* instrumenta ili da prijelaznu instituciju odnosno subjekt upravljanja imovinom uputi da izvrši daljnju uplatu naknada instituciji u sanaciji.

- 33 Budući da se u potonjoj odredbi izričito navode slučajevi u kojima se nakon *ex post* konačnog vrednovanja može dodijeliti nadoknada, tako da se poveća vrijednost potraživanja ili plati dodatna naknada, a to su slučajevi u kojima je sanacijski program koji se primjenjuje na subjekt bilo *bail-in* instrument iz članka 27. Uredbe br. 806/2014 ili instrument prijelazne institucije naveden u članku 25. te uredbe odnosno instrument odvajanja imovine iz članka 26. te uredbe, Opći sud je primijetio da u ovom slučaju ti sanacijski instrumenti nisu bili primijenjeni jer je sanacijski instrument primijenjen na društvo Banco Popular bio onaj prodaje poslovanja iz članka 24. Uredbe br. 806/2014 i da je primjena tog instrumenta rezultirala prodajom cijelog društva Banco Popular društvu Banco Santander.
- 34 Opći je sud stoga utvrdio da instrument prodaje poslovanja primijenjen na Banco Popular nije jedan od slučajeva iz članka 20. stavka 12. Uredbe br. 806/2014 u kojima je nakon *ex post* konačnog vrednovanja moguće dodijeliti nadoknadu i, usto, da ta odredba ne dopušta da se bivšim dioničarima i vjerovnicima subjekta čiji su instrumenti kapitala bili u cijelosti konvertirani, otpisani i preneseni na treću osobu naknadi šteta.
- 35 Opći sud je zatim odbio žaliteljev argument prema kojem bi *ex post* konačno vrednovanje izravno utjecalo na pravni položaj bivših dioničara društva Banco Popular i prema kojem bi navedeni dioničari, ako bi procjena tržišne vrijednosti potonjeg društva bila veća od one koja proizlazi iz drugog izvješća o vrednovanju, imali pravo na nadoknadu na temelju članka 20. Uredbe br. 806/2014.
- 36 Smatrao je da je tim argumentom žalitelj u biti tvrdio da, da je *ex post* konačno vrednovanje društva Banco Popular bilo provedeno, on bi mogao zahtijevati povrat svojih otpisanih potraživanja ili povećanje vrijednosti naknade koju je isplatilo društvo Banco Santander te je naveo da se takav argument ne može prihvatiti s obzirom na to da su, u okviru sanacije društva Banco Popular, instrumenti dodatnog osnovnog kapitala bili u cijelosti konvertirani u dionice, u cijelosti otpisani i poništeni, a instrumenti dopunskog kapitala konvertirani, otpisani i u cijelosti preneseni na društvo Banco Santander. Iz toga je zaključio da su zbog donošenja odluke o sanaciji bivši dioničari društva Banco Popular izgubili svojstvo dioničara.
- 37 Budući da je žalitelj u svojoj tužbi tvrdio da ga je sporni dopis spriječio u tome da dobije pristup *ex post* konačnom vrednovanju banke „čiji je dioničar” odnosno, u svojoj replici, da je takvo vrednovanje želio ishoditi kako bi ostvario svoja prava „kao dioničar društva Banco Popular”, Opći mu je sud odgovorio da, nakon što su bile izvršene ovlasti otpisa i konverzije instrumenata kapitala društva Banco Popular, a zatim sve tako nastale dionice prenesene na društvo Banco Santander, on više nije bio vlasnik instrumenata kapitala na temelju kojih bi se mogla ostvariti nadoknada u skladu s člankom 20. stavkom 12. Uredbe br. 806/2014.
- 38 Kako bi odbio žaliteljevu argumentaciju, Opći je sud pojasnio da treće izvješće o vrednovanju, predviđeno člankom 20. stavkom 16. Uredbe br. 806/2014, valja razlikovati od *ex post* konačnog vrednovanja, navedenog u članku 20. stavku 11. te uredbe, jer je svrha trećeg izvješća o vrednovanju utvrditi bi li se s dioničarima i vjerovnicima postupalo bolje da je nad institucijom bio proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti te da im se, eventualno, naknadi šteta. Opći sud je smatrao da, iako bi žalitelj potencijalno imao pravo na nadoknadu na temelju trećeg izvješća o vrednovanju, on je ne može zahtijevati na temelju *ex post* konačnog vrednovanja.

- 39 Opći je sud stoga presudio da *ex post* konačno vrednovanje društva Banco popular ne bi utjecalo na žaliteljev pravni položaj i da stoga SRB-ova odluka o tome da ne provede to vrednovanje nije proizvela obvezujuće pravne učinke koji bi mogli utjecati na taj položaj. Posljedično, prema mišljenju Općeg suda, sporni dopis ne može biti akt koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a, u mjeri u kojoj žalitelj tvrdi da navedeni dopis proizvodi takve učinke jer sadržava tu odluku.
- 40 Naposljetku, Opći sud je odbio žaliteljev argument prema kojem mu samo mogućnost podnošenja tužbe protiv spornog dopisa jamči pravo na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) s obzirom na to da, u skladu sa sudskom praksom, iako uvjet u vezi s obvezujućim pravnim učincima, koji utječu na tužiteljeve interese mijenjajući na bitan način njegov pravni položaj, treba tumačiti s obzirom na načelo djelotvorne sudske zaštite, takvo tumačenje ne može dovesti do odbacivanja tog uvjeta a da se pritom ne prekorače nadležnosti koje Ugovor dodjeljuje sudovima.

Zahtjevi stranaka

- 41 Žalitelj od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijano rješenje u dijelu u kojem je Opći sud njegovu tužbu proglasio nedopuštenom;
 - vrati predmet Općem sudu „radi ponovnog odlučivanja, koji je vezan odlukom Suda u pogledu pravnih pitanja, u skladu s [žaliteljevim] tužbenim zahtjevima [...] u prvostupanjskom postupku”, i
 - odredi da će se o troškovima odlučiti naknadno.
- 42 SRB od Suda zahtijeva da:
- kao prvo, žalbu odbaci kao nedopuštenu te, u svakom slučaju, odbije kao neosnovanu;
 - podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
 - podredno tomu, u slučaju da sam konačno odlučuje o sporu, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku, i
 - naloži žalitelju snošenje troškova ovog postupka i postupka pred Općim sudom odnosno, podredno, da o troškovima odluči naknadno.

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

- 43 Aktom podnesenim tajništvu Suda 18. listopada 2021., žalitelj je zatražio da se naloži ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, ističući u prilog tom zahtjevu da presuda Europskog suda za ljudska prava od 14. rujna 2021., Pintar i dr. protiv Slovenije, donosi novi razvoj događaja, o kojem stranke nisu raspravljale, kad je riječ o pravu na djelotvornu pravnu zaštitu u području sanacije banaka i pravu na pristup informacijama o sanaciji, koja su usko povezana s člancima Povelje na koje se poziva u okviru ove žalbe.

- 44 U tom je pogledu važno podsjetiti na to da, na temelju članka 83. svojeg Poslovnika, Sud može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako stranka iznese, po zatvaranju ovog dijela postupka, novu činjenicu koja je takve prirode da ima odlučujući utjecaj na odluku Suda (presuda od 26. listopada 2016., Orange/Komisija, C-211/15 P, EU:C:2016:798, t. 10. i navedena sudska praksa).
- 45 To nije tako u ovom predmetu. Naime, Sud, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, smatra da raspolaže svim elementima potrebnima za donošenje odluke i da navedena presuda Europskog suda za ljudska prava od 14. rujna 2021., Pintar i dr. protiv Slovenije, ne predstavlja novu činjenicu koja može imati odlučujući utjecaj na njegovu odluku u ovom predmetu.
- 46 S obzirom na prethodna razmatranja, Sud smatra da nema mjesta ponovnom otvaranju usmenog dijela postupka.

O žalbi

- 47 U prilog svojoj žalbi žalitelj iznosi četiri žalbena razloga. U okviru prvog žalbenog razloga ističe da je Opći sud povrijedio članak 47. Povelje i članak 20. Uredbe br. 806/2014 kada je njegovu tužbu proglasio nedopuštenom jer sporni dopis ima obvezujuće pravne učinke u mjeri u kojoj samo *ex post* konačno vrednovanje ima obvezujuće pravne učinke koji mogu utjecati na njegov pravni položaj. U okviru drugog žalbenog razloga tvrdi da tumačenje koje je Opći sud dao tom članku 20. nije u skladu s pravom na vlasništvo te da je u tom smislu protivno članku 17. Povelje. U okviru trećeg žalbenog razloga tvrdi da je Opći sud povrijedio članak 20. stavak 11. točku (b) te uredbe kada je naveo da žalitelj nakon *ex post* konačnog vrednovanja potencijalno ne bi imao pravo na nadoknadu i da stoga sporni dopis nema obvezujuće učinke. U okviru četvrtog žalbenog razloga tvrdi da je Opći sud povrijedio članak 20. stavke 11. i 14. navedene uredbe, kao i članak 41. Povelje, time što je odbio priznati da sporni dopis prema žalitelju proizvodi obvezujuće učinke s obzirom na to da je tim dopisom bio spriječen u tome da dobije pristup najnovijim i potpunim podacima o računovodstvenom stanju subjekta u kojem je držao 3,45 % dionica.

Dopuštenost žalbe

- 48 SRB smatra da je žalba nedopuštena s obzirom na članak 169. stavak 2. Poslovnika jer u njoj nisu precizno navedeni dijelovi obrazloženja odluke Općeg suda koji se pobijaju niti pravni argumenti koji idu u prilog tom zahtjevu. Ona je također protivna članku 170. stavku 1. tog Poslovnika jer se temelji na novim pravnim razlozima.
- 49 Tu argumentaciju nije moguće prihvatiti.
- 50 Kao prvo, valja podsjetiti na to da iz članka 256. UFEU-a i članka 58. stavka 1. Statuta Suda Europske unije te članka 168. stavka 1. točke (d) i članka 169. stavka 2. Poslovnika proizlazi da u žalbi treba precizno naznačiti sporne dijelove presude čije se ukidanje traži kao i pravne argumente koji posebno podupiru taj zahtjev. Konkretno, u članku 169. stavku 2. tog Poslovnika zahtijeva se da žalbeni razlozi i argumenti precizno navode dijelove obrazloženja odluke Općeg suda koji se pobijaju (presuda od 20. rujna 2016., Mallis i dr./Komisija i ESB, C-105/15 P do C-109/15 P, EU:C:2016:702, t. 33. i 34. i navedena sudska praksa).

- 51 U ovom slučaju, na prvom mjestu, valja utvrditi da su, u skladu s člankom 169. stavkom 2. Poslovnika, u žalbi navedene osporavane točke obrazloženja pobijanog rješenja, bilo izričito bilo citiranjem ili ponavljanjem elemenata iz tih točaka, zbog čega ih je moguće identificirati. Na drugom mjestu, kao što to osobito proizlazi iz točke 47. ove presude, žalitelj je iznio žalbene razloge i argumente na temelju kojih Sud može obaviti nadzor zakonitosti (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2016., *Mallis i dr./Komisija i ESB*, C-105/15 P do C-109/15 P, EU:C:2016:702, t. 38.). Na trećem mjestu, u sažetom prikazu žalbenih razloga i žalbenom zahtjevu, žalitelj od Suda izričito zahtijeva da, kao što mu to omogućava članak 170. stavak 1. njegova Poslovnika, prihvati njegov zahtjev koji je postavio u prvostupanjskom postupku (vidjeti u tom smislu presudu od 5. studenoga 2019., *ESB/Trasta Komercbanka i dr.*, C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923, t. 86.).
- 52 Slijedom toga, suprotno onomu što tvrdi SRB, žalba ispunjava zahtjeve iz članka 169. stavka 2. Poslovnika.
- 53 Kao drugo, iz članka 58. Statuta Suda Europske unije proizlazi da se žalbeni razlozi moraju temeljiti na argumentima koji se odnose na postupak pred Općim sudom. Usto, žalbom se, u skladu s člankom 170. stavkom 1. Poslovnika, ne može izmijeniti predmet spora koji se vodio pred Općim sudom. Nadležnost Suda u okviru žalbe ograničena je stoga na ocjenu pravnih utvrđenja u vezi s razlozima i argumentima raspravljenima u prvostupanjskom postupku (rješenje od 21. srpnja 2020., *Abaco Energy i dr./Komisija*, C-436/19 P, neobjavljeno, EU:C:2020:606, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 54 Međutim, suprotno onomu što tvrdi SRB, žalitelj u okviru svoja četiri žalbena razloga osporava tumačenje odnosno primjenu prava Unije Općeg suda, u smislu da smatra da je *ex post* konačno vrednovanje bilo obvezno i da je SRB-ovo odbijanje da ga provede rezultiralo pravnim učincima koji su izmijenili njegov pravni položaj kao dioničara društva Banco Popular. Stoga navedeni žalbeni razlozi nisu novi razlozi (vidjeti u tom smislu presudu od 28. srpnja 2016., *Tomana i dr./Vijeće i Komisija*, C-330/15 P, neobjavljenu, EU:C:2016:601, t. 35.).
- 55 Žalba je stoga dopuštena.

Žalbeni razlozi

- 56 Žalbene razloge valja ispitati onim redosljedom kojim ih je žalitelj naveo te stoga početi s prvim žalbenim razlogom.

Argumentacija stranaka

- 57 U potporu prvom žalbenom razlogu žalitelj navodi, kao prvo, da je, kao što to proizlazi iz članka 20. stavka 15. Uredbe br. 806/2014, *ex post* konačno vrednovanje sastavni dio odluke o sanaciji. U tom smislu ono proizvodi pravne učinke i utječe na žaliteljev položaj jer je ta odluka dovela do potpunog otpisa dionica društva Banco Popular čiji je žalitelj bio vlasnik. Osim toga, iz članka 20. stavka 5. te uredbe proizlazi da bilo kakvo vrednovanje, uključujući *ex post* konačno vrednovanje, pruža elemente na temelju kojih se najprije može utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacijskog postupka, zatim provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za otpis odnosno konverziju instrumenata kapitala kao i, naposljetku, odlučiti o prikladnim mjerama sanacije koje treba poduzeti u pogledu subjekta o kojemu je riječ. Žalitelj stoga smatra da *ex post* konačno

vrednovanje ima za svrhu, među ostalim, poslužiti kao temelj za navedenu odluku i da tu istu odluku treba tumačiti i primijeniti s obzirom na njezino obrazloženje, što je žalitelj bio istaknuo pred Općim sudom.

- 58 Kao drugo, zbog posljedica koje ima poništavajuća presuda, da je Opći sud bio poništio sporni dopis, SRB bi imao obvezu osigurati provedbu *ex post* konačnog vrednovanja u skladu s člankom 20. Uredbe br. 806/2014, što potvrđuje da navedeni dopis proizvodi obvezujuće pravne učinke.
- 59 Kao treće, *ex post* konačno vrednovanje neodvojivo je od odluke o sanaciji jer, s jedne strane, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je djelomično poništenje moguće samo kad su elementi čije se poništenje zahtijeva odvojivi od ostatka akta i jer, s druge strane, iz članka 20. stavka 15. Uredbe br. 806/2014 proizlazi da samo navedeno vrednovanje ne može biti predmet zasebnog prava na žalbu.
- 60 Kao četvrto, u članku 20. stavku 15. Uredbe br. 806/2014 se, međutim, ne spominje slučaj u kojem nije provedeno *ex post* konačno vrednovanje te nije jasno kako utvrditi koje pravno sredstvo valja upotrijebiti kad je riječ o odluci da se takvo vrednovanje ne provede. Stoga se činjenica da ono nije bilo provedeno ne može istaknuti u okviru tužbe za poništenje odluke o sanaciji s obzirom na to da do donošenja odnosno nedonošenja *ex post* konačnog vrednovanja dolazi nužno nakon donošenja odluke o sanaciji i, ovisno o slučaju, nakon podnošenja tužbe za poništenje.
- 61 U ovom slučaju žalitelj ističe da je odluka o sanaciji, donesena 7. lipnja 2017., bila osporena pred Općim sudom u rujnu 2017., ali da je SRB tek u kolovozu 2018. obavijestio Opći sud i neovisnog stručnjaka o tome da se *ex post* konačno vrednovanje neće provesti. Ustaljena je pak sudska praksa da se u okviru tužbe za poništenje ne može pozivati na događaje koji su nastupili nakon donošenja pobijanog akta s obzirom na to da se zakonitost navedenog akta mora ocijeniti s obzirom na informacije dostupne prilikom donošenja tog akta.
- 62 Neprovedba *ex post* konačnog vrednovanja stoga se u načelu ne može osporavati u okviru tužbe za poništenje protiv odluke o sanaciji. Stoga, u nedostatku *ex post* konačnog vrednovanja, jedino rješenje koje je u skladu s pravom na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. Povelje jest podnošenje tužbe protiv pobijanog akta, u ovom slučaju spornog dopisa.
- 63 SRB osporava dopuštenost prvog žalbenog razloga, na temelju istih argumenata kao što su oni već izneseni u prilog nedopuštenosti žalbe u cijelosti, kao i njegovu osnovanost.

Ocjena Suda

- 64 Najprije valja odbiti SRB-ove argumente koji se odnose na nedopuštenost prvog žalbenog razloga, zbog razloga koji su već izneseni u točkama 50. do 54. ove presude kad je riječ o žalbi u cijelosti, odnosno zato što je na temelju tog žalbenog razloga i argumenata iznesenih u njegovu potporu moguće utvrditi koji se to dijelovi obrazloženja pobijanog rješenja pobijaju i odredbe članka 20. Uredbe br. 806/2014 koje je Opći sud navodno povrijedio.
- 65 Kad je riječ o meritumu, valja utvrditi da se prvi žalbeni razlog u biti sastoji od dva dijela. Stoga na prvom mjestu valja ispitati prvi dio, koji se odnosi na navodnu povredu članka 20. te uredbe, prije nego što se po potrebi, na drugom mjestu, razmotri drugi dio, koji se odnosi na navodnu povredu članka 47. Povelje.

- 66 Najprije valja podsjetiti na to da je zbog brzog pogoršanja financijske situacije, a osobito zbog manjka likvidnosti društva Banco Popular, SRB odlučio da u ovom slučaju prikladan sanacijski instrument ne bi bio *bail-in* instrument, koji bi se prema njegovu mišljenju pokazao nedovoljnim, nego instrument prodaje poslovanja, kako je predviđen člankom 24. Uredbe br. 806/2014. U okviru primjene tog sanacijskog instrumenta SRB je upotrijebio svoju ovlast otpisa i konverzije relevantnih instrumenata kapitala predviđenu u članku 21. Uredbe br. 806/2014.
- 67 Kao što je navedeno u točkama 7. i 8. ove presude, svrha prvog izvješća o vrednovanju, koje je izradio SRB, bila je pružiti elemente na temelju kojih se može utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacijskog postupka, dok je drugo izvješće o vrednovanju, koje je sastavio neovisni stručnjak kojeg je imenovao SRB, trebalo poslužiti za procjenu vrijednosti imovine i obveza društva Banco Popular, procjenu načina postupanja s dioničarima i vjerovnicima u situaciji da je nad tim društvom proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti i utvrđenje elemenata koji omogućuju donošenje odluke o dionicama i vlasničkim instrumentima koje treba prenijeti i na temelju kojih SRB može utvrditi što su komercijalni uvjeti za potrebe instrumenta prodaje poslovanja. Trećim izvješćem o vrednovanju, koje je također izradio neovisni stručnjak, željelo se utvrditi bi li se prema dioničarima i vjerovnicima na koje utječe sanacijski program za društvo Banco Popular bolje postupalo da je nad institucijom proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti.
- 68 SRB je smatrao da nije bilo potrebno pripremiti ni *ex post* verziju prvog izvješća o vrednovanju ni da nakon drugog izvješća o vrednovanju treba uslijediti *ex post* konačno vrednovanje. Slijedom žaliteljeva zahtjeva, SRB je u spornom dopisu tu analizu ponovio.
- 69 Budući da se žalitelj najprije poziva na to da su Opći sud i SRB povrijedili članak 20. Uredbe br. 806/2014, valja protumačiti sadržaj te odredbe s obzirom na uvodnu izjavu 64. navedene uredbe.
- 70 Iz te uvodne izjave 64. proizlazi da valja razlikovati vrednovanje imovine i obveza subjekata koji propadaju koju SRB vrši u slučaju hitnosti, koje je privremeno, od onog neovisnog, kojim se u pravilu okončava ta privremenost.
- 71 Kad je riječ o vrstama vrednovanja, člankom 20. stavcima 11. i 16. Uredbe br. 806/2014 izričito su predviđene dvije, odnosno, s jedne strane, vrednovanje „proveden[o] na temelju stavaka od 1. do 15.” i, s druge strane, ono „iz stavaka 16., 17. i 18.”. U skladu s člankom 20. stavcima 11. i 16., ta se vrednovanja razlikuju i moraju ostati različita te ih provodi neovisna osoba, međutim, može ih se provesti bilo odvojeno bilo istodobno te ih može provesti ista neovisna osoba.
- 72 Iz toga proizlazi da u ovom slučaju i prvo i drugo izvješće o vrednovanju kao i eventualno *ex post* konačno vrednovanje pripadaju prvoj vrsti vrednovanja jer su obuhvaćena stavcima 1. do 15. članka 20. Uredbe br. 806/2014, dok treće izvješće o vrednovanju, koje je obuhvaćeno stavcima 16., 17. i 18. navedenog članka, pripada drugoj vrsti vrednovanja.
- 73 Točno je da postojanje konačnog vrednovanja, koje nije *ex post* konačno vrednovanje, kao što na to upućuje dodavanje u članku 20. stavku 11. Uredbe br. 806/2014, *in limine*, izraza „*ex post*” pojmu „konačno vrednovanje”, za razliku od konačnog vrednovanja provedenog „*ex ante*”, može utjecati na mogućnost da SRB odbije provesti *ex post* konačno vrednovanje, s obzirom na to da bi konačno vrednovanje već bilo poslužilo kao temelj za odluku o primjeni sanacijskog instrumenta ili izvršenje ovlasti otpisa odnosno konverzije instrumenata kapitala, te bi ga se stoga moglo i osporavati putem tih odluka, u skladu s člankom 20. stavkom 15. Uredbe br. 806/2014.

- 74 U prilog tom tumačenju također ide članak 20. stavak 2. te uredbe, prema kojem se „vrednovanje [...] smatra konačnim”, podložno stavku 15. tog članka 20., odnosno mogućnosti neizravnog pobijanja vrednovanja putem odluka navedenih u točki 73. ove presude, ako je „udovoljeno zahtjevima utvrđenima u stavku 1. te stavicima od 4. do 9.”. Među tim zahtjevima nalazi se, u članku 20. stavku 1. navedene uredbe, onaj da vrednovanje mora provesti neovisna osoba, uključujući u odnosu na SRB i nacionalno sanacijsko tijelo, kao i u odnosu na subjekt o kojem je riječ.
- 75 Uzgredno valja istaknuti da to znači ne samo to da je prvo izvješće o vrednovanju, koje je sastavio SRB, zapravo privremeno nego i to da, čak i da je SRB bio izradio *ex post* verziju tog prvog izvješća, kao što je to bio zatražio žalitelj, takva verzija ne bi činila konačno vrednovanje jer ga ne bi bila izradila neovisna osoba. Kao što je to navela nezavisna odvjetnica u točki 70. svojeg mišljenja, s obzirom na to da je u ovom slučaju prvo izvješće o vrednovanju bio izradio SRB, njegova privremenost nije upitna. U ovom slučaju samo se drugo izvješće o vrednovanju, koje zadovoljava taj uvjet, stoga može smatrati „konačnim vrednovanjem” u smislu članka 20. Uredbe br. 806/2014.
- 76 Međutim, važno je istaknuti, a da pritom nije potrebno odlučiti o tom pitanju ni o razvoju SRB-ova stajališta u tom pogledu, da je Opći sud pravilno presudio da u okolnostima ovog slučaja *ex post* vrednovanje u svakom slučaju ne bi utjecalo na žaliteljev pravni položaj, tako da se odbijanje provođenja *ex post* konačnog vrednovanja koje mu je bilo priopćeno ne može smatrati aktom koji na njega negativno utječe te stoga ne čini akt koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a.
- 77 Naime, valja istaknuti da se odgovor koji je SRB dao Općem sudu u vezi s razlozima zbog kojih u ovom slučaju ne namjerava provesti *ex post* konačno vrednovanje temelji na svrhama takvog vrednovanja.
- 78 Iako je točno, kao što to tvrdi žalitelj, da iz teksta članka 20. stavka 11. Uredbe br. 806/2014 *in limine* proizlazi da se *ex post* konačno vrednovanje mora provesti kada SRB raspolaže samo privremenim vrednovanjem, osobito zato što je u izrazu „provodi se” upotrijebljen indikativ prezenta, koji obično upućuje na kogentnu prirodu (vidjeti u tom smislu presudu od 3. ožujka 2020., X (Europski uhidbeni nalog – Dvostruka kažnjivost), C-717/18, EU:C:2020:142, t. 20.) te zbog upotrebe izraza „čim je to moguće”, Opći je sud ipak pravilno istaknuo činjenicu da neizrada takvog izvješća nije imala utjecaj na žaliteljev pravni položaj, osobito s obzirom na dvije svrhe *ex post* konačnog vrednovanja, kako su propisane člankom 20. stavkom 11. Uredbe br. 806/2014.
- 79 U tom pogledu smisao članka 20. stavka 11. Uredbe br. 806/2014, izražen u drugom podstavku te odredbe, proizlazi iz njegovih dviju posebnih svrha, koje su „osigurati da su svi gubitci nad imovinom subjekta iz članka 2. priznati u računovodstvenim knjigama tog subjekta” i „dati informacije za odluku o povratu otpisanih potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 12. [navedenog] članka [20.]”. Iako tekst koji se odnosi na tu drugu svrhu sadržava dosta širok opis uvjeta koji moraju dovesti do izrade *ex post* konačnog vrednovanja, valja utvrditi da se u njemu izričito upućuje, kao što je to pravilno istaknuo Opći sud u pobijanom rješenju, na članak 20. stavak 12. navedene uredbe, iz kojeg proizlazi da se ono primjenjuje samo u posebnim situacijama, odnosno onima u kojima je SRB primijenio *bail-in* instrument, instrument prijelazne institucije ili instrument subjekta upravljanja imovinom.
- 80 S obzirom na posebnosti ovog predmeta, izrada drugog *ex post* izvješća o konačnom vrednovanju, čak i pod pretpostavkom da je ona obvezna, u svakom slučaju ne bi odgovarala nijednoj od tih dviju svrha. Žalitelj tako ne iznosi elemente na temelju kojih bi se moglo utvrditi da bi u ovom

slučaju bila primjenjiva svrha navedena u članku 20. stavku 11. drugom podstavku točki (a) Uredbe br. 806/2014. Nije primjenjiva ni svrha navedena u točki (b) te odredbe jer je, kao što je to Opći sud pravilno istaknuo u točkama 46. i 47. pobijanog rješenja, sanacijski instrument koji je bio primijenjen na društvo Banco Popular instrument prodaje poslovanja predviđen člankom 24. Uredbe br. 806/2014.

- 81 Primjena tog instrumenta prodaje poslovanja nije pak jedan od slučajeva iz članka 20. stavka 12. te uredbe u kojima je nakon *ex post* konačnog vrednovanja moguće dodijeliti nadoknadu.
- 82 Naposljetku, u slučaju poput ovog u kojem je slijedom drugog izvješća o vrednovanju primijenjen instrument prodaje poslovanja, rezultat naveden u tom izvješću u svakom je slučaju bilo potvrđen ili opovrgnut prodajnom cijenom dobivenom nakon zakonom provedenog postupka javne nabave. Pravična cijena stoga odgovara jednostavno stvarno utvrđenoj tržišnoj cijeni. Instrument prodaje poslovanja tako *de facto* okončava svaku raspravu o potencijalnoj ekonomskoj vrijednosti imovine prenesene institucije. Stoga bi se, barem u okolnostima ovog slučaja, u *ex post* konačnom vrednovanju mogla samo ustanoviti ta tržišna vrijednost, tako da ono na žalitelja ne bi imalo nikakav učinak.
- 83 Žalitelj tomu prigovara da *ex post* konačno vrednovanje nema samo dvije svrhe o kojima je riječ, nego da, s obzirom na to da je ono sastavni dio odluke koju će kasnije donijeti SRB, kao i bilo kakvo vrednovanje, pruža elemente na temelju kojih se najprije može utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacijskog postupka, zatim provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za otpis odnosno konverziju instrumenata kapitala kao i, naposljetku, odlučiti o prikladnim mjerama sanacije koje treba poduzeti u pogledu subjekta o kojemu je riječ.
- 84 Međutim, nijedan od tih argumenata, s aspekta dopuštenosti tužbe za poništenje spornog dopisa, ne može dovesti u pitanje utvrđenje iz točke 82. ove presude o tržišnoj cijeni imovine društva Banco Popular, koja može biti samo stvarna cijena formirana slijedom primjene instrumenta prodaje poslovanja.
- 85 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da prvi dio prvog žalbenog razloga koji je žalitelj istaknuo u prilog svojoj žalbi, a koji se temelji na tome da je SRB navodno povrijedio članak 20. Uredbe br. 806/2014, treba odbiti. Budući da, kao što je to Opći sud pravilno presudio, sporni dopis u svakom slučaju nije akt koji se može pobijati, žalbu treba odbiti a da pritom nije potrebno ispitati drugi dio prvog žalbenog razloga, a ni druge žalbene razloge.

Troškovi

- 86 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog Poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 87 Budući da je SRB postavio zahtjev da se žalitelju naloži snošenje troškova i da žalitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti da, osim vlastitih, snosi i troškove SRB-a.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvu Aeris Invest Sàrl nalaže se snošenje troškova.

Potpisi